

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 6 sierpnia 2025 r.

Poz. 4820

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.494.2025 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 1 sierpnia 2025 r.

Na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 107)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XVII/161/25 Rady Powiatu Zawierciańskiego z dnia 26 czerwca 2025 r. w sprawie uchwalenia Statutu Powiatowego Urzędu Pracy w Zawierciu, w całości, jako sprzecznej z art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530 ze zm.), dalej jako „ustawa o finansach publicznych”, art. 2 pkt 43, art. 7 ust. 3, art. 19 i art. 31 ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. 620 z późn. zm.), dalej jako „ustawa o rynku pracy i służbach zatrudnienia”, w zw. z art. 2 i art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78 poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 26 czerwca 2025 r. Rada Powiatu Zawierciańskiego, dalej jako „Rada Powiatu”, podjęła uchwałę Nr XVII/161/25 w sprawie uchwalenia Statutu Powiatowego Urzędu Pracy w Zawierciu. Statut Powiatowego Urzędu Pracy w Zawierciu stanowi załącznik do przedmiotowej uchwały, dalej jako: „Statut”.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 3 lipca 2025 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, że zawiera ona istotne naruszenia prawa uzasadniające stwierdzenie jej nieważności w całości.

Zgodnie z art. 11 ust. 2 ustawy o finansach publicznych, jednostka budżetowa działa na podstawie statutu określającego w szczególności jej nazwę, siedzibę i przedmiot działalności. Z powyższego przepisu ustawy wynika, że statut jest podstawą działania powiatowej jednostki budżetowej i winien zawierać wszystkie elementy wymienione w tym przepisie. Ustawodawca wskazał niezbędne minimum, które bezwzględnie musi się znaleźć w statucie jednostki budżetowej, o czym świadczy użyte w tym przepisie sformułowanie „w szczególności.” Użycie tego zwrotu rozumieć należy w ten sposób, że ww. elementy mają charakter obligatoryjny i muszą zostać zamieszczone w statucie. Oznacza to, że możliwe jest określenie w statucie również innych, niewymienionych w tym przepisie zagadnień (o ile nie będą pozostawać w sprzeczności z pozostałymi przepisami powszechnie obowiązującego prawa), jednak przede wszystkim statut swym zakresem przedmiotowym w całości powinien odpowiadać treści art. 11 ust. 2 ustawy o finansach publicznych. Rolą organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego jest zatem przyjęcie statutu, rozumianego jako zbiór zasad regulujących w sposób kompleksowy i wyczerpujący, zakres działalności (zadań) jednostki.

Ponadto, zgodnie z art. 7 Konstytucji RP – organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Wskazany powyżej przepis Konstytucji RP stanowi jedną z podstawowych zasad działania organów administracji publicznej czyli zasadę praworządności, z której wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje, powinien ściśle uwzględniać

wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę przy podejmowaniu uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały odpowiednio: w zakresie, w którym przekroczone przyznane kompetencje albo w całości.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy, zdaniem organu nadzoru Statut nie określa należycie wszystkich elementów wymienionych w art. 11 ust. 2 ustawy o finansach publicznych.

W § 2 ust. 2 Statutu wskazano, że:

PUP w Zawierciu działa w szczególności na podstawie:

- 1) ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudniania (Dz. U. z 2025 r. poz. 620);*
- 2) ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2025 r. poz. 621);*
- 3) ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1017 z późn. zm.);*
- 4) ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. oz. 1530 z późn. zm.);*
- 5) ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 44 z późn. zm.);*
- 6) ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1135 z późn. zm.);*
- 7) ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 120 z późn. zm.);*
- 8) ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 z późn. zm.);*
- 9) ustawy z dnia 19 czerwca 2009 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych udzielonych osobom, które utraciły pracę (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 734 z późn. zm.);*
- 10) ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 83 z późn. zm.);*
- 11) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572 z późn. zm.)*
- 12) przepisów wykonawczych do powyższych ustaw;*
- 13) niniejszego Statutu.*

W powyższej regulacji Statutu Rada Powiatu wymieniła zatem ustawy, na podstawie których działa Powiatowy Urząd Pracy w Zawierciu, dalej jako „PUP”, w formie katalogu otwartego. Z kolei w rozdziale 3 statutu, Rada Powiatu określiła zadania realizowane przez PUP zastrzegając, że:

Powiatowy Urząd Pracy w Zawierciu realizuje w szczególności zadania w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy, a także wynikające z aktów prawnych określonych w § 2 ust. 2 Statutu.

W ocenie organu nadzoru przedmiot działalności powiatowej jednostki budżetowej powinien być określony w sposób konkretny i przejrzysty, a co za tym idzie, ustalenie zakresu jej działalności nie powinno przysparzać trudności. W niniejszym przypadku nie sposób uznać, aby postanowienie Statutu dotyczące zakresu działalności PUP spełniały powyższe wymogi.

W tym miejscu zauważyć bowiem trzeba, że zarówno w § 3 Statutu, jak i w powiązanim z nim, poprzez zawarte odwołanie, § 2 ust. 2 Statutu, Rada Powiatu posłużyła się sformułowaniem „w szczególności”, doprowadzając ostatecznie do otwarcia katalogu zadań realizowanych przez PUP. Z uwagi na przyjętą przez Radę konstrukcję nie jest zatem możliwe jednoznaczne i pełne ustalenie zakresu działalności tej jednostki.

Zdaniem organu nadzoru powyższe naruszenie należy oceniać jako istotne, a co za tym idzie, wymagające stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały w całości. W tym miejscu wskazać należy, że w myśl art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej, a w tym także Rada Powiatu, zobowiązane są do działania na podstawie i w granicach określonych przez prawo. Z zasady tej wynikają dwójakiego rodzaju konsekwencje. Po pierwsze, aby organ mógł podjąć określone działanie, konieczne do tego jest istnienie odpowiedniej podstawy prawnej. Po drugie zaś, jeżeli ustawodawca nadaje na rzecz danego organu możliwość albo konieczność podjęcia określonego aktu, wymagany jest, aby organ ten wypełnił w całości i należycie

zastrzeżoną na jego rzecz kompetencję, jednocześnie ustrzegając się przed ewentualnym wykroczeniem poza takowe upoważnienie.

Powyższe oznacza, że elementy wskazane w przepisie kompetencyjnym należy zrealizować w pełnym zakresie. Niedopuszczalne jest pozostawienie pewnych regulacji do rozwinięcia poza uchwałą, w przypadku gdy możliwości takiej nie przewidziano wprost w przepisie kompetencyjnym. Rada Powiatu kierując się udzielonym jej upoważnieniem do podjęcia przedmiotowej uchwały, powinna uregulować w sposób kompleksowy i precyzyjny materię podlegającą regulacji. Ponadto należy wskazać, iż Rada powinna w sposób bardziej przedmiotowy wskazywać zadania, które będzie realizować PUP, a nie tylko przywołać ustawy, w których zostały określone te zadania. Zadania PUP powinny być określone w sposób precyzyjny, tj. tak, aby nie zachodziły wątpliwości co do tego, jakie zadania jednostka ta będzie wykonywała.

W niniejszym przypadku Rada Powiatu stworzyła zaś otwarty i nieskonkretyzowany katalog zadań PUP. Rada odwołała się do wybiórczo wskazanych zadań, czyniąc tym samym regulacje Statutu w tym zakresie nieczytelne dla przeciętnego adresata norm prawnych uchwały. Powyższe działanie stanowi nieprawidłowe wypełnienie upoważnienia ustawowego i narusza zasadę poprawnego prawotwórstwa, a w konsekwencji istotnie narusza art. 11 ust. 2 ustawy również w zw. z art. 2 Konstytucji RP. Należy podkreślić, że z przepisu art. 2 Konstytucji RP wynika, że: *Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej*. Wśród szczegółowych reguł wyprowadzonych z ww. art. 2 Konstytucji RP wymienia się m.in. podział władz, niezawisłość sądów i prawo każdego do sądu, do uczciwego oraz bezstronnego wymiaru sprawiedliwości, przestrzeganie zasad poprawnego prawotwórstwa, jawność i jasność prawa, niedziałanie prawa wstecz (P. Winczorek „Komentarz do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., wyd. Liber, Warszawa 2000, s. 15). Przedmiotowa uchwała ma walor aktu powszechnie obowiązującego. Z jego normatywnego charakteru wynika zatem konieczność formułowania zawartych w nim postanowień na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego, w taki sposób, by precyzyjnie i kompleksowo realizowały delegację ustawową.

Ponadto regulacje w nim zawarte powinny być jasne, czytelne i przejrzyste. Adresat tego aktu normatywnego – powszechnie obowiązującego źródła prawa, nie jest w stanie samodzielnie w sposób precyzyjny ustalić ww. zadań (zakresu działania) PUP. Jak już wyżej szczegółowo wyjaśniono, w ocenie organu nadzoru kwestionowana regulacja uchwały nie spełnia ww. wymogów, co należy zakwalifikować jako istotne naruszenie prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, a sprzeczność ta jest oczywista, bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od daty jego podjęcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; CBOSA).

W ocenie organu nadzoru posłużenie się przez Radę Powiatu powyższymi, ogólnymi stwierdzeniami otwierającymi katalog zadań PUP doprowadziło zatem do nienależytego wypełnienia delegacji ustawowej, a tym samym do zaistnienia istotnego naruszenia prawa wymagającego stwierdzenia nieważności uchwały w całości.

Niezależnie od powyższego organ nadzoru pragnie zwrócić uwagę także na niezasadność zamieszczania w § 2 ust. 2 Statutu katalogu aktów prawnych, na podstawie których działać ma PUP. W ocenie organu nadzoru sporządzenie takiego wykazu w statucie stanowi przekroczenie upoważnienia ustawowego, ponieważ przepis ten narusza hierarchię aktów prawnych. Zgodnie z art. 87 Konstytucji RP źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia (ust. 1). Źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego (ust. 2). Powyższa norma konstytucyjna ujmuje prawo jako przykład systemu, uporządkowanego i niesprzecznego zbioru norm, zredagowanych w postaci przepisów prawnych, obowiązujących w danym miejscu i czasie. Jedną z cech charakterystycznych dla prawa stanowionego wyłaniającą się z powyższego przepisu jest hierarchia aktów prawnych, czyli hierarchiczne uporządkowanie aktów prawnych zależne od organu państwa, który był ich

twórcą. Podstawową zasadą obowiązującą przy rozpatrywaniu hierarchii aktów prawnych jest fakt, iż każdy akt niższego rzędu musi być zgodny z aktem rzędu wyższego. Akt niższego rzędu nie może rozstrzygać o obowiązywaniu i stosowaniu aktu wyższego rzędu, albowiem ten obowiązuje i jest stosowany z mocy prawa – z racji funkcjonowania w systemie prawnym.

W kontekście powyższego należy stwierdzić, że Rada Powiatu nie jest uprawniona do przesądzania w drodze przedmiotowej uchwały o stosowaniu przepisów prawa znajdujących się w aktach wyższego rzędu, którymi są ustawy. Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 25 lipca 2019 r., *Zauważyć należy, iż funkcją stanowionego prawa miejscowego nie jest informowanie adresata tego aktu o różnych regulacjach obowiązującego prawa, lecz funkcję tę stanowi regulowanie określonej materii (problematyki) w zakresie niewykraczającym poza ustanowioną delegację ustawową* (sygn. akt II OSK 1782/18, publ. CBOSA). Stwierdzić należy, że rada obowiązana jest przestrzegać zakresu upoważnienia ustawowego udzielonego jej przez ustawę w zakresie tworzenia aktów prawa miejscowego. Wobec zaś faktu, że ustawa nie przewiduje dla Rady Powiatu uprawnienia do rozstrzygania o obowiązywaniu aktów ustawowych, należy uznać, że Rada normując ww. materię w Statucie istotnie naruszyła prawo.

Ponadto, w ocenie organu nadzoru uchwała zawiera także inne istotne naruszenia prawa.

Jak zostało wspomniane to już wyżej, z zasady praworządności określonej w art. 7 Konstytucji RP wynika, że organy władzy publicznej zobowiązane są do przestrzegania przyznanej im kompetencji. Oznacza to, że każde wykroczenie poza takowe upoważnienie musi być uznane za rażące naruszenie prawa.

Nie ulega wątpliwości, że z takim przypadkiem mamy do czynienia w § 1 ust. 5 oraz § 5 ust. 2 i 5 Statutu. W przepisach tych Rada Powiatu zastrzegła bowiem kolejno to, że:

§ 1 ust. 5 Zwierzchnictwo nad PUP w Zawierciu sprawuje Starosta Zawierciański, będący organem zatrudnienia.

[...]

§ 5.2. Dyrektora PUP powołuje Starosta Zawierciański w drodze konkursu.

[...]

5. Zasady zatrudniania i wynagradzania pracowników PUP określa regulamin wynagradzania.

Analizując treść przedmiotowych postanowień stwierdzić należy, iż odnoszą się one do kwestii z zakresu prawa pracy, a zatem regulują one sprawy nie należące do materii statutowej.

Poza powyższym, regulacje zawarte w § 1 ust. 5 oraz § 5 ust. 2 Statutu dotyczą spraw, które zostały już unormowane na poziomie ustawowym.

O tym, że zwierzchnictwo nad PUP sprawuje właściwy starosta stanowi wprost art. 2 pkt 43 ustawy o rynku pracy i służby zatrudnienia. Kwestie dotyczące zatrudniania dyrektorów powiatowych urzędów pracy określa zaś art. 19 powołanej ustawy, wedle którego:

1. Starosta powołuje dyrektora PUP.

2. Starosta odwołuje dyrektora PUP po zasięgnięciu opinii powiatowej rady rynku pracy. Opinia powiatowej rady rynku pracy nie jest wymagana w przypadkach, o których mowa w art. 52 i art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy oraz w przypadku odwołania dyrektora PUP na jego wniosek.

3. Zastępców dyrektora PUP powołuje i odwołuje dyrektor PUP.

4. Do dyrektora PUP i zastępców dyrektora PUP przepisy art. 18 ust. 3 i 4 stosuje się.

5. Dyrektora PUP, o którym mowa w art. 42 ust. 1, powołują i odwołują w porozumieniu właściwi starostowie. Organ właściwy do dokonywania czynności z zakresu prawa pracy ustalają w porozumieniu właściwi starostowie. Przepisy ust. 2 oraz art. 18 ust. 3 i 4 stosuje się.

Ponadto, w przepisach powszechnie obowiązującego prawa zostały już określone kwestie, o których Rada Powiatu stanowi w § 5 ust. 4 Statutu. W regulacjach tych wskazano bowiem, że *szczegółową organizację i zasady działania PUP określa Regulamin Organizacyjny PUP uchwalony przez Zarząd Powiatu Zawierciańskiego.*

Tymczasem o powyższym stanowi już art. 36 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym, w myśl którego *Organizację i zasady funkcjonowania jednostek organizacyjnych powiatu określają regulaminy organizacyjne uchwalone przez zarząd powiatu, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.*

W tym stanie rzeczy zamieszczanie przywołanych regulacji w Statucie oceniać należy jako wadliwe i wykraczające poza materię statutową. Dodatkowo wskazać należy, że Rada nie ma podstaw do wskazywania materii, jaką Zarząd Powiatu powinien uregulować w regulaminie organizacyjnym Powiatowego Urzędu Pracy, wydanym zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym.

W podobny sposób, tj. jako nieuprawnione powtórzenie ustawy, oceniać należy również § 4 oraz § 7 ust. 3 Statutu.

W § 4 Statutu Rada Powiatu zastrzegła bowiem, że:

1. W postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadani kompetencji w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej

- organem właściwym jest Starosta Zawierciański;

- organem wyższego stopnia jest Wojewoda Śląski.

2. Organem opiniodawczo-doradczym Starosty Zawierciańskiego w sprawach polityki rynku pracy jest Powiatowa Rada Rynku Pracy.

Tymczasem, jak stanowi art. 31 ustawy o rynku pracy i służby zatrudnienia:

W postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań wynikających z ustawy, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej:

1) organem właściwym jest starosta;

2) organem wyższego stopnia jest wojewoda.

Natomiast z art. 7 ust. 3 powołanej ustawy jasno wynika, że *Powiatowe rady rynku pracy są organami opiniodawczo-doradczymi starosty w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy.*

Odniesienia poczynić także należy względem § 7 ust. 3 i 4 Statutu stanowiących, że *Podstawą gospodarki finansowej w części budżetu PUP jest plan finansowy obejmujący dochody i wydatki, uchwalony przez Radę Powiatu (ust. 3). Za zgodność gospodarki finansowej z przepisami prawa oraz racjonalną gospodarkę środkami finansowymi – odpowiada Dyrektor PUP (ust. 4).* W tym miejscu wskazać trzeba, że o kwestiach tych ustawodawca wypowiada się już w art. 11 ust. 3 i art. 53 ust. 1 ustawy o finansach publicznych wskazując kolejno to, iż *Podstawą gospodarki finansowej jednostki budżetowej jest plan dochodów i wydatków, zwany dalej „planem finansowym jednostki budżetowej”. Kierownik jednostki sektora finansów publicznych, zwany dalej „kierownikiem jednostki”, jest odpowiedzialny za całość gospodarki finansowej tej jednostki, z zastrzeżeniem ust. 5.*

W dalszej kolejności zakwestionować również trzeba § 6 Statutu, w myśl którego:

PUP przy realizacji zadań wynikających z ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia współpracuje z:

1) Ministrem właściwym do spraw pracy;

2) Marszałkiem Województwa Śląskiego będącym organem zatrudnienia na szczeblu wojewódzkim oraz działającym w jego imieniu Wojewódzkim Urzędem Pracy w Katowicach;

3) Wojewodą Śląskim;

4) jednostkami samorządu terytorialnego;

5) Powiatową Radą Rynku Pracy w Zawierciu;

6) innymi Powiatowymi Radami Rynku Pracy;

7) organami administracji publicznej;

8) pracodawcami i ich organizacjami;

9) związkami zawodowymi;

10) organizacjami pozarządowymi (w tym z organizacjami bezrobotnych);

11) instytucjami i organami powołanymi do kontroli;

12) innymi instytucjami.

Zdaniem organu nadzoru w ramach przyznanej kompetencji Rada Powiatu nie posiada możliwości nakładania obowiązku podejmowania współpracy z PUP przez podmioty stojące poza strukturą organizacyjną samorządu powiatu. Tymczasem w Statucie Rada Powiatu stanowi o takim zobowiązaniu również względem podmiotów trzecich, tj., m.in. Wojewody Śląskiego, Marszałkiem Województwa, czy też pracodawcami.

Poza tym wyjaśnić również wypada, że na kwestię wzajemnej współpracy pomiędzy PUP a poszczególnymi organami i instytucjami wskazuje już sam ustawodawca w ustawie o rynku pracy i służbie zatrudnienia (zob. m.in. art. 38 ust. 1 pkt 10-13, 19, 21, 25).

Wobec powyższego, Rada Powiatu nie posiadała kompetencji do przyjęcia postanowienia zamieszczonego w § 6 Statutu, a co za tym idzie, dopuściła się istotnego naruszenia prawa.

Końcowo organ nadzoru pragnie odnieść się do § 7 ust.1 oraz § 8 ust. 1 Statutu wedle których *Zasady gospodarki finansowej PUP określają odrębne przepisy (§ 7 ust. 1). Nadanie niniejszego Statutu następuje zgodnie z ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych w drodze stosownej uchwały Rady Powiatu Zawierciańskiego (§ 8 ust. 1).*

Analizując treść przedmiotowych regulacji stwierdzić należy, że pozbawione są one charakteru normatywnego, a posiadają jedynie walor informacyjny. Jako, że niniejszy Statut stanowi akt prawa miejscowego, niedopuszczalnym jest aby zawarte w nim zostały tego rodzaju postanowienia. Jak podkreślił bowiem Naczelny Sąd Administracyjny [...] *akt prawa miejscowego, stanowiący akt powszechnie obowiązujący na terenie danej jednostki samorządu terytorialnego, nie może stanowić biuletynu informacyjnego, informującego o tym jakie przepisy regulują zasady, sposoby i tryb udzielania ulg w spłacie należności cywilnoprawnych. Przede wszystkim należy jednak zaakcentować, że przepisy uchwały mające jedynie charakter informacyjny, tj. nie zawierające żadnej regulacji mającej charakter normotwórczy należy uznać za wykraczające poza delegację ustawową i tym samym istotnie naruszające prawo. [...] Należy również zwrócić uwagę na to, że zawarcie w uchwale wskazanych wyżej „informacji” może wywołać u adresatów tych norm wadliwe przekonanie, że normy te są jedynie normami prawa miejscowego, które wiążą wyłącznie na obszarze właściwości lokalnego prawodawcy, a nie wynikają z przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Taka sytuacja jest nie dopuszczalna w świetle hierarchii źródeł prawa i stanowi nieuprawnione wiejcie prawodawcy miejscowego w sferę kompetencji zastrzeżonych wyłącznie dla ustawodawcy* (wyrok z 24 września 2021 r., sygn. akt I GSK 235/21, publ. CBOSA).

Z tego względu uznać zatem trzeba, że także i te regulacje w sposób istotny naruszają prawo.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XVII/161/25 Rady Powiatu Zawierciańskiego z dnia 26 czerwca 2025 r. w sprawie uchwalenia Statutu Powiatowego Urzędu Pracy w Zawierciu – w całości, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie:

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru Prawnego

Elżbieta Żabicka-Łakomy